Když - Landa, Daniel

```
Emi D G D G H Emi

Emi                        D     G
Když se mysl zraněná zřítí do hlubin
D           G
zřítí do hlubin
  H          Emi
a z barev je stín.
Když je hlava skloněná a zapůsobil blín,
zapůsobil blín,
klín vyráží klín.

   H(7)
R: Tiše se bojíme zachránit vadnoucí růže,
   G                                    D G
   marný je čekání, že někdo nezištně pomůže.

Ztrácíš právo něco si přát, když se vzdáváš,
ze strany na stranu vláčet sebou necháváš.
Když co přijde dál je nejasné a ty nemáš už co říct,
tak nečekej víc.
Když tvá víra pohasne a pobledlá je líc,
jdeš konci vstříc.

R: Tiše se bojíme ...

     Gmi                                    F      B
Když tvá vlastní vůle má zlomený vaz, nemůžeš se hnout
  D       Gmi
a uvolnit z pout.
Dej ti, Bože, sílu zas na koně nasednout
a opustit kout.
D
Bojuj a pak možná zachráníš vadnoucí růže,
B                                    F B
nečekej marně, že někdo nezištně pomůže.
Nenech se ke zdi otočit a nenech se oslepit,
dej růžím pít.
Neboj se na cestu vykročit, pak zas můžeš snít
a pro ty sny žít.
G#mi Gmi G#mi Gmi
```